

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0007/2012

9.1.2012

JELENTÉS

az Európai Parlament Tanácshoz intézett, az EU által korlátozó intézkedések alá vetett, személyes és üzleti érdekeltségeiket az EU határain belül érvényesítő vezetőkkel rendelkező rendszerekkel szembeni következetes politikáról szóló ajánlására irányuló javaslattal
(2011/2187(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Graham Watson

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATA A TANÁCS RÉSZÉRE	3
INDOKOLÁS	12
A TANÁCSHOZ INTÉZETT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT B7-0235/2011	13
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	15

AZ EURÓPAI PARLAMENT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATA A TANÁCS RÉSZÉRE

az EU által korlátozó intézkedések alá vetett, személyes és kereskedelmi érdekeltségeiket az EU határain belül érvényesítő vezetőkkel rendelkező rendszerekkel szembeni következetes politikáról (2011/2187(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport (ALDE) nevében Graham Watson által benyújtott, az EU által korlátozó intézkedések alá vetett, személyes és kereskedelmi érdekeltségeiket az EU határain belül érvényesítő vezetőkkel rendelkező autoritárius rendszerekkel szembeni következetes politikáról szóló, a Tanácsnak címzett ajánlásra irányuló javaslatra (B7-0235/2011),
- tekintettel az ENSZ Alapokmányára, különösen annak 1. és 25. cikkére, valamint VII. fejezetének 39. és 41. cikkére,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi egyezményeire és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, és az ahhoz csatolt két fakultatív jegyzőkönyvre,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (Emberi Jogok Európai Egyezménye),
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2006. áprilisi 1674. sz. határozatára, amely ismét megerősíti a 2005. évi csúcstalálkozó záródokumentumának a lakosság népirtástól, háborús bűncselekményektől, etnikai tisztogatástól és emberiség ellen elkövetett bűncselekményektől való megvédésével kapcsolatos felelősségre vonatkozó rendelkezéseit,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én „Biztonságos Európa egy jobb világban” címmel elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának (ENSZ BT) az afganisztáni helyzetről szóló 1267 (1999) számú határozatára és a Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság helyzetéről szóló 1371 (2001) számú határozatára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkének (2) bekezdésére, valamint 22. és 36. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 215. cikkére,
- tekintettel a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról szóló, 2003. július 22-i

2003/577/IB tanácsi kerethatározatra¹,

- tekintettel a „Külkapcsolati tanácsosok munkacsoportján belüli „szankciók” csoport (RELEX [szankciók]) létrehozása” című, 2004. január 22-i tanácsi dokumentumra (5603/2004),
- tekintettel a „Korlátozó intézkedések (szankciók) alkalmazására vonatkozó alapelvek” című, 2004. június 7-i tanácsi dokumentumra (10198/1/2004),
- tekintettel az Európai Bíróság által a Yusuf and Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítéletre (EBHT 2005., 11-3533),
- tekintettel a kölcsönös elismerés elvének a vagyonekhozást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB tanácsi kerethatározatra²,
- tekintettel „A korlátozó intézkedések hatékony végrehajtásának legjobb uniós gyakorlata” című, 2007. július 9-i tanácsi dokumentumra (11679/2007),
- tekintettel „A 2001/931/KKBP közös álláspont végrehajtása” című, 2007. július 21-i tanácsi dokumentumra (10826/1/07REV 1),
- tekintettel „A korlátozó intézkedések hatékony végrehajtása legjobb uniós gyakorlatának naprakésszé tett változata” című, 2008. április 24-i tanácsi dokumentumra (08666/1/08/REV 1),
- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspont naprakésszé tételéről és a 2008/586/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 26-i 2009/67/KKBP tanácsi közös álláspontra³,
- tekintettel „Az EU közös kül- és biztonságpolitikája keretében elrendelt korlátozó intézkedések (szankciók) végrehajtására és értékelésére vonatkozó iránymutatások” című, legutóbb 2009. december 15-én felülvizsgált tanácsi dokumentumra (17464/09),
- tekintettel az EU-szankcióknak az emberi jogok területén végrehajtott uniós fellépések és politikák részeként történő értékeléséről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005/60/EK irányelvre⁵,
- tekintettel a tagállamok külpolitikai forrásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (3) bekezdésére,

¹ HL L 196., 2003.8.2., 45. o.

² HL L 328., 2006.11.24., 59. o.

³ HL L 23., 2009.1.27., 37. o.

⁴ HL C 295. E, 2009.12.4., 49. o.

⁵ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

– tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0007/2012),

Az autoritárius vezetőkre irányuló uniós megközelítésre vonatkozó általános észrevételek

- A. mivel az EUSZ új 21. cikkének (2) bekezdése – amelyet a Lisszaboni Szerződés 1. cikkének 24. pontja vezetett be – elismeri, hogy az Unió fellépését „a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása” vezérli;
- B. mivel a szankciók alkalmazása az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében meghatározott közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) célok alapján történik, amelyek magukban foglalják a nemzetközi béke és biztonság előmozdítását, az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a jogállamiság tiszteletben tartását és a demokrácia és a felelősségteljes kormányzás megszilárdítását;
- C. mivel a KKBP keretében a szankciókat vagy korlátozó intézkedéseket – többek között fegyverembargókat, kereskedelmi szankciókat, pénzügyi és gazdasági szankciókat, a pénzeszközök befagyasztását, repülési tilalmat, a bebocsátás korlátozását, diplomáciai szankciókat, sport- és kulturális események bojkottálását, valamint a harmadik országgal folytatott együttműködés felfüggesztését – erőszakmentes kényszerítő intézkedéseknek tekintik;
- D. mivel a szankciók és korlátozó intézkedések alkalmazása csak akkor hatékony, ha egységes és átfogó uniós és tagállami emberi jogi stratégia részét alkotja;
- E. mivel a „célzott szankciók” személyes szankciók, szelektív gazdasági intézkedések és diplomáciai intézkedések formájában – így például vízumtilalom, eszközök befagyasztása, bizonyos nyersanyagok kivitelének vagy behozatalának embargója, repülési tilalom, befektetési tilalom és a hivatalos érintkezések korlátozása révén – valósulnak meg;
- F. mivel a tagállamok közötti véleménykülönbség gyakran vezet a korlátozó intézkedések következtelen végrehajtásához, ami árt az Európai Unió hitelességének, továbbá káros hatással van az ilyen intézkedések hatékonyságára;
- G. mivel az EU gyakran következtelenül alkalmazta szankcionálási politikáját, és eltérő bánásmódban részesített hasonló emberi jogi és demokratikus előzményekkel rendelkező harmadik országokat, amivel azt a bírálatot váltotta ki, hogy „kettős mércét” alkalmaz;
- H. mivel az információs technológia fejlődése egyre lényegtelenebbé teszi a nemzeti határokat, és így a globalizálódott világban kevésbé lehet egy országot vagy annak elitjét elszigetelni;
- I. mivel a szankciókkal sújtott országok a legtöbb esetben egyben olyan az országok is, amelyek továbbra is a leginkább el vannak szigetelve a nemzetközi rendszertől, és amelyek társadalmi számára a legnagyobb előnnyel járna a változást szolgáló fokozott nemzetközi nyitottság; mivel ugyanakkor a korlátozó intézkedések – különösen bizonyos egyénekekkel szemben – egyes esetekben visszatartó erővel rendelkezhetnek és pszichológiai hatást

fejthetnek ki;

- J. mivel az EU csak azt követően hozhatja meg a szankciókra vonatkozó határozatait, hogy alaposan értékelte a demokratikus változás adott országban való elérésének leghatékonyabb módját; mivel minden határozatot ilyen jellegű indokolásnak kell kísérnie;
- K. mivel az Európai Unió számos autoritárius vezető és a hozzájuk kapcsolódó személyek számára vonzó befektetési lehetőségeket, ingatlan- és banki szolgáltatási forrást, egészségügyi szolgáltatások lehetőségét, illetve olyan területet jelent, ahol élvezhetik az utazás szabadságát, és szabadon elkölthetik gyakran kétesen szerzett vagyonukat;
- L. mivel az autoritárius vezetők előtt álló lehetőség, hogy a hatalmukat – gyakran az állami eszközök elsikkasztása és az ezek felett gyakorolt személyes ellenőrzés révén – személyes jólétre váltsák, ösztönzi őket és erősíti képességüket a hatalom megtartására és a hatalommal való visszaélésre; megállapítja, hogy további tanulmányokat kell folytatni annak érdekében, hogy csökkenjen a külföldi fejlesztési és egyéb célú segélyezés, illetve az autoritárius vezetők és legszorosabb köreik meggazdagodása közötti kapcsolat;
- M. mivel összehangolt fellépés híján nehéz hozzájutni az autoritárius vezetők által az EU-n belül tartott pénzeszközökre vonatkozó pontos információkhoz, és az EU-nak kitartóan törekednie kell ezen információk megszerzésére;
- N. mivel a szankcionált vezetőket hátrányosan érinti, ha személyesen nyomás alá helyezik őket a pénzügyi eszközeik mozgatására, befektetésére és az ezekhez való hozzáférésre való képességük, továbbá utazási lehetőségeik, bizonyos árucikkekhez és szolgáltatásokhoz vagy diplomáciai képviselőkhöz való hozzáférésük korlátozásán keresztül;
- O. mivel a nemzetközi és regionális szereplők nagy száma párbeszédet, valamint formális és informális konzultációs mechanizmusokat tesz szükségessé a szereplők között;
- P. mivel az autoritárius rendszerekkel szembeni eredményes politika alapvető szempontja, hogy korlátozó intézkedéseket is tartalmazó kényszerítő diplomáciát egyértelmű kommunikációval és erő alkalmazása nélküli konstruktív lehetőségekkel ellensúlyozzák, az elszigeteléssel szemben előnyben részesítve a kritikus és progresszív párbeszédet az EU és a tagállamok külpolitikai eszköztárában;
- Q. mivel a felülvizsgálati eljárás –amelynek során a szankciókat a megcélzott vezetők fellépéseiben bekövetkező változásokra reagálva bővíteni vagy enyhíteni lehet, illetve fel lehet oldani – elengedhetetlen fontosságú ahhoz, hogy a korlátozó intézkedések eredményesek legyenek, azt pedig szigorúan és előre meghatározott stratégia szerint kell lefolytatni;
- R. mivel az összes korlátozó intézkedésnek összhangban kell lennie az emberi jogokkal, a nemzetközi humanitárius jogszabályokkal, a tisztességes eljárással, az arányosság elvével és a hatékony jogorvoslathoz való joggal, és ezek semmi esetre sem büntethetik az intézkedésekkel sújtott országok legrászorulóbb lakossági csoportjait;

1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

Egyértelműbb fogalom meghatározások kidolgozása

- a) az Európai Parlamenttel konzultálva állítson fel egyértelmű kritériumokat a korlátozó intézkedések alkalmazására, az ilyen intézkedések céljaira, az alkalmazandó szankciók formájára, illetve állítson össze iránymutatásokat a követendő időszakos értékelési és felülvizsgálati eljárásra vonatkozóan; a kritériumokat alakítsa ki oly módon, hogy növelje az uniós szankciók következetességét és hitelességét, de elegendő rugalmasságot hagyjon operatív szinten, lehetővé téve az Unió számára, hogy külső fellépései során az eszközt hatékonyan alkalmazhassa;
- b) egyértelműen és kifejezetten határozza meg, hogy kit kell szankcionálni bukott államok vagy nem állami szereplők esetében, tudván azt, hogy a struktúrák gyakran áttekinthetetlenek;
- c) helyezze átfogó politikai kontextusba a szankciókat, meghatározva a rövid és hosszú távú célkitűzéseiket a fenntartható demokratizálódási folyamat érdekében;
- d) tartsa szem előtt, hogy önmagukban a szankciók nem jelentenek végleges megoldást, ezért alkalmazásuk esetén mindig egyértelműen ki kell jelölni, hogy mely feltételek teljesülése esetén oldják majd fel a szankciókat;
- e) támogassa módszeresen a Nemzetközi Büntetőbíróságot, biztosítva a bíróság eljárásainak és ítéleteinek megfelelő figyelembevételét az EU szankcionálási politikájában;
- f) sürgesse az uniós tagállamokat, hogy a nemzetközi büntetőjogi rendszer javítása érdekében a büntetlenség és az emberiség ellen elkövetett bűncselekmények kezelése során alkalmazzák az egyetemes joghatóság elvét;

Hatékony szankcionálási politika kidolgozása

- g) kötelezze el magát az EU 27 tagállama közötti együttműködés és szinergia maximalizálása mellett, arra sürgetve őket, hogy egy közös, integrált uniós megközelítésen keresztül egységesen és következetesen foglaljanak állást az autoritárius rendszerek elítélése tekintetében;
- h) ismerje el, hogy azok a szankciók, amelyeket nem koordinálnak nemzetközi szinten, eredménytelenek lehetnek, és a kitűzött célokhoz képest hátrányos hatást is kifejthetnek, alááshatják az európai szankcionálási politika átláthatóságát, hitelességét és következetességét, valamint megerősíthetik a célzott rendszert vagy csökkenthetik az EU és tagállamai viszonylagos tárgyalási mozgásterét és hitelességét a szóban forgó állammal szemben; jól átlátható eljárások révén gondoskodjon a tagállamok közötti koordináció és információcsere javításáról;
- i) szigorúan és következetesen hajtsa végre a meglévő szankcionálási rendszereket, ne alkalmazzon kettős mércét, és terjessze ki a szankciók hatályát az alapvető szabadságok – különösen a vallásszabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága – megsértésének eseteire; gondoskodjon arról, hogy az Európai Gazdasági Térséghez tartozó országok és az Európai Unióba való felvételüket kérő országok is alkalmazzák a korlátozó intézkedéseket, és releváns információkat cserélnek az Unióval;

- j) alkalmazzon célzott és a kitűzött céllal arányos szankciókat vagy korlátozó intézkedéseket, amelyek célja csak az elnyomó vagy törvénytelen rendszerek elszámoltatható elitjének, valamint a bukott államok felelős nem állami szereplőinek befolyásolása, továbbá biztosítsa, hogy a szankciók a lehető legkisebb mértékben érintsék a lakosság szélesebb rétegeit;
- k) gondoskodjon arról, hogy a külföldi fejlesztési vagy más célú segélyezés ne váljon végül az autoritárius vezetők és legszorosabb köreik meggazdagodásának ösztönzőjévé;
- l) biztosítsa, hogy a szankcionálási politika lehetőség szerint összekapcsolódjon az érintett ország civil társadalmának támogatásával; valamint javítsa a jelentéstételi szakasz minőségét és átláthatóságát annak érdekében, hogy lehetővé váljon az odaítélt támogatás pontos számszerűsítése és a civil társadalom szükségleteihez való tényleges hozzájárulásának értékelése;
- m) biztosítsa, hogy a korlátozó intézkedésekre és szankciókra vonatkozó döntések meghozatalakor ne alkalmazzanak kettős mércét, és ezeket a politikai, gazdasági és biztonsági érdekektől függetlenül alkalmazzák;
- n) gondoskodjon arról, hogy azok a korlátozó intézkedések, amelyek korlátozzák az európai vállalkozások piaci tevékenységeit a szankcionált országokban, ne váljanak a harmadik országbeli versenytársak hasznára;
- o) biztosítsa, hogy a tagállamok és az EU misszióinak és küldöttségeinek vezetői szorosan bekapcsolódjanak a korlátozó intézkedések, valamint helyszíni következményeik kidolgozásába, végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe azáltal, hogy információkkal szolgálnak a hatásvizsgálathoz, mindehhez pedig nélkülözhetetlen az EU jelenléte a helyszínen; biztosítsa a vonatkozó információk gyors továbbítását az Európai Parlamentnek;
- p) biztosítsa, hogy a korlátozó intézkedésekkel sújtott országokban a demokráciáért és az emberi jogokért kiálló legfontosabb szereplőket szorosan bevonják a korlátozó intézkedések megtervezésének, végrehajtásának és értékelésének folyamatába;
- q) kötelezze az Európai Külügyi Szolgálaton és a Bizottságon belüli szervezeti egységeket arra, hogy a szankciók elfogadása előtt és után végezzék el a kérdéses ország gazdasági és társadalmi szerkezetének alapos helyzetelemzését, ennek megfelelően megvizsgálva az összes konkrét intézkedés közvetlen és közvetett hatását a kérdéses társadalom politikai és társadalmi-gazdasági életére nézve, valamint figyelembe véve a gazdasági elitekre, a civil társadalmi csoportokra, a politikai ellenzékre, sőt a reformokra törekvő, kormányzaton belüli elemekre gyakorolt hatást;
- r) kötelezze a RELEX szankciókkal foglalkozó csoportját, hogy teljesítse megbízatását és végezzen felmérést a szankciók elfogadására vonatkozóan, értékelje a meglévő szankciókat, és a korlátozó intézkedések alkalmazása és végrehajtása tekintetében dolgozza ki a legjobb gyakorlatokat, és rendszeresen tegyen jelentést megállapításairól a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek;
- s) kötelezze az EU jogi és más érintett szolgálatait, hogy tájékoztassák a Tanácsot arról, hogy

milyen óvintézkedések szükségesek annak érdekében, hogy a jegyzékbe vett személyek ne tudják megkerülni a szankciókat;

- t) kötelezze az Európai Külügyi Szolgálatot és a Bizottságot egy integráltabb megközelítésre, amely lehetővé teszi a szaktudás és az ismeretek megosztását a szankciók kidolgozása, végrehajtása és felülvizsgálata során;
- u) kötelezze a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szánjanak elegendő időt és erőforrást a szankciók megtervezése előtti elemzésekre és a szankciók eredményességének értékelésére, és e célból alkalmazzanak hozzáértő országszakértőket és az emberi jogokra szakosodott személyzetet;
- v) kötelezze a Bizottságot és a tagállamokat a tagállami hatáskörbe tartozó fegyverembargók végrehajtásának koordinálására;
- w) kötelezze a Bizottságot és a tagállamokat, hogy évente számoljanak be a szankcionálási erőfeszítések végrehajtásáról és azok hatékonyságáról;
- x) szólítsa fel Franciaországot és az Egyesült Királyságot, valamint az ENSZ BT valamennyi nem állandó uniós tagját, hogy fejtsenek ki megfelelő meggyőző erőt az ENSZ BT határozatainak szigorú és körültekintő végrehajtása érdekében;
- y) adott esetben mérlegelje a kétoldalú kereskedelemben az „alapvető fontosságú elemekre” vonatkozó záradékok aktiválását, amelyek lehetővé teszik az EU számára, hogy az emberi jogok és a demokratikus elvek megsértése miatt szankciókat rójon ki, továbbá folytasson egységes európai külpolitikát az autoritárius rendszerekkel szembeni intézkedések támogatása érdekében;

Az EU-n belüli koherens politika iránti kötelezettségvállalás

- z) kötelezze az EU tagállamait arra, hogy nyilatkozzanak arról, ha a szankciós jegyzékbe vett személyek anyagi javakkal rendelkeznek határaikon belül, valamint e javak hozzávetőleges értékéről és helyéről; szólítsa fel az uniós tagállamokat, hogy működjenek együtt például a meglévő vagyon-visszaszerzési hivatalokon és a Camden vagyon-visszaszerzési ügynökségközi hálózaton (CARIN) keresztül megvalósuló, lényeges információk cseréje terén; továbbá fokozza az uniós tagállamok közötti együttműködést e javak azonosítása és elkobzása során;
- aa) kötelezzen minden uniós tagállamot a célzott pénzügyi szankciók vagy korlátozó intézkedések szigorú alkalmazására, amelynek például:
 - a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005/60/EK irányelv kiterjesztése oly módon, hogy az kötelezően alkalmazandó legyen a szankciókkal sújtott diktátorok vagy a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek vagy szervezetek által tett minden olyan kísérletre, amely arra irányul, hogy számlát nyissanak vagy pénzt helyezzenek el betétként, mivel ezek a pénzek bűncselekményből, lopásból és sikkasztásból származnak; továbbá egy olyan prevenció mechanizmus lehetőségeinek megvizsgálása, amely megfékezne az elsikkasztott állami források vagy eszközök uniós pénzügyi intézményekbe való beáramlását;

- a kölcsönök elutasítása, a kölcsön visszafizetésére irányuló intézkedések szigorítása, valamint a letétbe helyezett pénzeszközök befagyasztása annak gyakorlati biztosítása érdekében, hogy az intézkedések keretében a kijelölt személyektől és szervezetektől megvonjanak minden hozzáférést az Európai Unió joghatósága alá tartozó összes pénzügyi szolgáltatáshoz;
- ab) gondoskodjon arról, hogy a gazdasági és pénzügyi korlátozó intézkedéseket, ideértve a célzott pénzügyi szankciókat is, az Unión belül működő összes személy és szervezet alkalmazza, köztük harmadik országok állampolgárai is, valamint uniós polgárok és az Unió határain kívül működő, de az Unió valamely tagállamának jogszabályai alapján bejegyzett vagy létrehozott gazdasági szervezetek is;
- ac) gondoskodjon arról, hogy a szankcionált vezetőknek – és a velük egyértelműen kapcsolatban álló természetes és jogi személyeknek és szervezeteknek – szigorúan megtiltsák, hogy vagyonnal és tulajdonnal rendelkezzenek az EU-n belül;
- ad) kötelezze az EU tagállamait, hogy tiltsák meg az iskoláknak és egyetemeknek, az agytrösztöknek és más tudományos intézményeknek, hogy a szankcionált vezetőktől és a velük kapcsolatban álló természetes és jogi személyektől származó finanszírozást, támogatást vagy adományt fogadjanak el, valamint biztosítsa ezen intézmények magánfinanszírozásának átláthatóságát;
- ae) kötelezze az uniós tagállamokat arra, hogy tiltsák meg a sportszövetségeknek (köztük a labdarúgó egyesületeknek) és a jótékonyági szervezeteknek, hogy a szankcionált vezetőktől és a velük kapcsolatban álló természetes és jogi személyektől finanszírozást, támogatást vagy adományt fogadjanak el;
- af) kötelezze az EU-t és tagállamait arra, hogy szigorúan ragaszkodjanak a szankcionált személyek EU-n belüli utazásának megtiltásához, a humanitárius alapon történő utazástól eltekintve;
- ag) kötelezze az uniós tagállamokat, hogy aktívan folytassanak vizsgálatot, és adott esetben járjanak el az olyan személyekkel és jogalanyokkal szemben Európában, akik segítséget nyújtottak a szankcionált vezetőknek és a velük kapcsolatban álló személyeknek az ellenük jogszerűen kiszabott szankciók elkerülésében és azok alóli kibújásban;

Kapcsolatfelvétel

- ah) kötelezze az EU-t, hogy szerezzen nemzetközi támogatást és szövetségeseket politikáihoz, különösen a szóban forgó régió befolyásos szereplői és a nemzetközi szervezetek körében, és teljes mértékben vonja be a folyamatba az Európai Parlamentet;
- ai) kötelezze az EU-t, hogy uniós és nemzetközi szinten erősítse szakpolitikái, ezen belül a korlátozó intézkedések és a szankciók legitimitását, és tegye szélesebb körűvé a nyilvánosság általi és politikai támogatását, különösen a szankcionált rezsimek országaiban, továbbá hogy teljes mértékben vonja be az Európai Parlamentet ebbe a folyamatba;
- aj) sürgesse az EU-t, hogy amennyiben az ENSZ Biztonsági Tanácsa nem alkalmaz szankciót vagy korlátozó intézkedést, működjön együtt a szankciókat alkalmazó államokkal, osszon

meg velük információkat és hangolja össze velük az intézkedéseket a lehető legnagyobb nemzetközi szintű hatás garantálása és a közösségi szankciók alkalmazásának maximális hatékonysága érdekében;

- ak) kötelezze a főképviselőt/alelnököt, a képviselvek vezetőit és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy egyértelműen közöljék a szankcionált vezetőkkel, hogy mit követelnek meg tőlük, továbbá pontos és megvalósítható célokat tűzzenek ki a kedvező változások ösztönzése érdekében, valamint nyújtsanak megfelelő technikai segítséget;
 - al) kötelezze a tagállamokat, hogy a jegyzékbe vett személyekre vonatkozó információkat – a törvényesség keretein belül – megosszák más tagállamokkal, az érintett uniós szervekkel és nemzetközi szervezetekkel;
 - am) kötelezze a tagállamokat, hogy biztosítsák az alkalmazott korlátozó intézkedésekre vonatkozó nemzeti intézkedéseket érintő információkhoz való ésszerű mértékű nyilvános hozzáférést;
 - an) kötelezze a Tanácsot, hogy teljes mértékben konzultáljon az Európai Parlamenttel a szankciók felülvizsgálati folyamata során, valamint kérje az Európai Parlament hozzájárulását a politikai iránymutatások és a szélesebb körű uniós szankcionálási politika kialakítása terén;
 - ao) tartsa szem előtt, hogy a kényszerítő diplomáciának pozitív intézkedésekkel – például fejlesztési segéllyel, fenntartható gazdasági együttműködéssel és a civil társadalom támogatásával – kell párosulnia;
 - ap) társítsa a szankciókat és azok értékelését a célzott országok népeivel és civil társadalmával való együttműködésen és párbeszédre alapuló intézkedésekkel annak érdekében, hogy a szóban forgó országokban ki lehessen alakítani, illetve meg lehessen erősíteni a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartásának kultúráját;
 - aq) törekedjen a befagyasztott pénzeszközök oly módon történő mobilizálására, hogy azok a lakosság javára mielőbb visszakerüljenek az adott országba;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak.

INDOKOLÁS

Példák az EU-ban vagyonnal rendelkező autoritárius vezetőkre és köreikre:

- (1.) A becslések szerint az utóbbi két évtizedben 150 milliárd USD hagyta el Észak-Afrika országait (Algéria, Marokkó és Tunézia)¹.
- (2.) Egyiptomban a becslések szerint Hoszni Mubarak és családja 50–70 milliárd USD saját vagyonnal rendelkezik, amelyet túlnyomórészt az EU-ban és az USA-ban fektettek be².
- (3.) A London School of Economics igazgatója lemondott, amikor napvilágot látott, hogy az LSE 2,2 millió font sterling értékű megállapodást kötött, amelynek keretében líbiai közalkalmazottak továbbképzését végezte³.
- (4.) Emellett további 20 000 font sterlinget fizettek az LSE-nek al-Mahmudi líbiai miniszterelnök oktatásáért, akit az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1970. sz. határozata is olyan személyként nevez meg, aki többek között súlyosan és módszeresen megsértette az emberi jogokat, beleértve békés tüntetések elfojtását is⁴.
- (5.) A becslések szerint a Kadhafi-rezsim vélhetőleg milliárdos vagyon (magántulajdon) felett rendelkezik EU-szerte, különösen az Egyesült Királyságban⁵.
- (6.) Kim Dzsong-Il hozzávetőleg 4 milliárd USD felett rendelkezik európai bankokban⁶.
- (7.) Omár al-Basírt, a szudáni elnököt azzal gyanúsítják, hogy 9 milliárd USD-t szivattyúzott ki az ország olajár-robbanásból származó hasznából, amelynek nagy részét brit bankokban helyezte letétbe⁷.

¹ BBC Világszolgálat, 2011. január 18.

² Az IHS Global Insight jelentése

³ The Guardian, 2011. március 4.

⁴ ENSZ BT 1970. sz. határozata, 2011. február 26.

⁵ CNBC, 2011. augusztus 22.

⁶ „Kim Dzsong-Il 4 milliárd USD „vészpartalékot” tart európai bankokban, *The Daily Telegraph*, 2010. március 14.

⁷ Luis Moreno Ocampo, a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze

31.3.2011

A TANÁCSHOZ INTÉZETT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT B7-0235/2011

az eljárási szabályzat 121. cikkének (1) bekezdése alapján

az EU által korlátozó intézkedések alá vetett, az EU határain belül személyes és kereskedelmi érdekeltségekkel rendelkező autoritárius rendszerekkel szembeni következetes politikáról

Graham Watson

az ALDE képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésére és az Európai Külügyi Szolgálat létrehozására,
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés 6. és 21. cikkére, valamint az Unió közös értékeinek, alapvető érdekeinek és integritásának az ENSZ-alapokmány elveivel összhangban történő megóvásáról szóló korábbi európai parlamenti állásfoglalásokra,
 - tekintettel a KKBP keretében elrendelt korlátozó intézkedések (szankciók) végrehajtására és értékelésére vonatkozó tanácsi iránymutatásokra¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (1) bekezdésére,
- A. tekintettel a közelmúltbeli közel-keleti forrongásokra, amelyek bebizonyították, hogy koherensebb és hatékonyabb stratégiára van szükség az EU korlátozó intézkedései alá vetett autoritárius rendszerekkel szemben,
- B. mivel az autoritárius vezetők személyes vagyona gyakran korrupcióból, valamint saját országuk népének és erőforrásainak kizsákmányolásából származik,
- C. megállapítva, hogy az autoritárius vezetők e vagyont gyakran hatalmuk megerősítésére és népük elnyomására használják fel,
- D. tudatában annak, hogy az autoritárius vezetőkkel szemben az lenne a hatékony eszköz, ha meg lehetne akadályozni a korrupcióból származó pénzek felhasználását és mozgását,
1. a következő ajánlásokat címezi a Tanácsnak:

¹ Európai Tanács, Brüsszel, 2005. december 2., 6749/05 KKBP 159 FIN 80.

- a) mélyítse el és erősítse meg az autoritárius rendszerekkel szembeni korlátozó intézkedések eszköztárát, kiterjesztve azokat a vezetők EU-n belüli személyes és kereskedelmi érdekeltségeire is
- tagadja meg az autoritárius vezetőktől és közvetlen munkatársaiktól a jogot, hogy EU-országokban saját tulajdonnal rendelkezzenek vagy pénzt tartsanak
 - akadályozza meg, hogy az autoritárius vezetők és közvetlen munkatársaik családtagjai EU-tagállamokban tanuljanak
 - akadályozza meg az autoritárius vezetők és közvetlen munkatársaik EU-ba irányuló utazásait
 - akadályozza meg, hogy az autoritárius vezetők és közvetlen munkatársaik az EU-n belül folytassanak üzleti tevékenységet vagy itt érdekeltségeik legyenek;
- b) aktívan tevékenykedjen annak érdekében, hogy harmadik országok is ezt a megközelítést alkalmazzák;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak, és tájékoztatás céljából a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	20.12.2011
A zárószavazás eredménye	+: 54 -: 2 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Richard Howitt, Anneli Jäätteenmäki, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Kristiina Ojuland, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Laima Liucija Andrikiienė, Elena Băsescu, Tanja Fajon, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Othmar Karas, Monica Luisa Macovei, Norbert Neuser, Judith Sargentini, Marietje Schaake, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Eider Gardiazábal Rubial, Siiri Oviir